

- dreptul statelor membre de a dispune prelucrarea datelor cu caracter personal atunci când este necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public [articolul 7 litera (e)] sau pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de unul sau mai mulți terți cărora le sunt comunicate datele,
- și având în vedere, de asemenea, puterile excepționale ale statului membru [de a limita întinderea drepturilor și obligațiilor] [articolul 13 alineatul (1) literele (e) și (f)], dacă o astfel de limitare constituie o măsură necesară pentru a proteja un interes economic sau financiar important al unui stat membru sau al Uniunii Europene, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal,

în sensul că un stat membru nu poate să întocmească, fără consimțământul persoanei în cauză, liste de date cu caracter personal în scopul administrării fiscale, și anume că colectarea de date cu caracter personal aflate la dispoziția unei autorități publice în scopul combaterii fraudei fiscale este în sine riscantă?

- 3) O listă a unei autorități fiscale a unui stat membru, care conține datele cu caracter personal ale [reclamantului] și a cărei confidențialitate a fost garantată prin măsuri tehnice și organizatorice de protecție adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva dezvăluirii sau accesului neautorizat în sensul articolul 17 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE menționată anterior, pe care [reclamantul] a obținut-o fără consimțământul legal al respectivei autorități fiscale a statului membru, poate fi considerată un mijloc de probă ilegal, a cărui prezentare trebuie să fie respinsă de instanța națională în conformitate cu principiul de drept al Uniunii privind dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 4) Este conformă cu dreptul menționat mai sus la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil (în special cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene amintit anterior) o modalitate de a proceda a instanței naționale potrivit căreia, în cazul în care, în cauza cu care este sesizată, există divergențe între jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și răspunsul dat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, aceasta acordă prioritate orientării juridice a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de grande instance de Lyon (Franța) la
19 februarie 2016 – Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national
des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de
Luxembourg**

(Cauza C-99/16)

(2016/C 165/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Lyon

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jean-Philippe Lahorgue

Pârâți: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”,
Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Întrebarea preliminară

Refuzul predării unui dispozitiv Réseau Privé Virtuel des Avocats (RPVA) unui avocat înscris în mod corespunzător în baroul unui stat membru în care dorește să își exercite profesia de avocat în calitate de liber prestator de servicii este contrar articolului 4 din Directiva 77/249/CE⁽¹⁾ pentru motivul că acesta constituie o măsură discriminatorie de natură să împiedice exercitarea profesiei în calitate de liber prestator de servicii?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (JO L 78, p. 17, Ediție specială, 6/vol. 1, p. 46).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 19 februarie 2016 – Vaditrans BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-102/16)

(2016/C 165/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vaditrans BVBA

Pârâtă: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 alineatele (6) și (8) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că perioada de repaus săptămânal normală în sensul articolului 8 alineatul (6) nu poate fi efectuată la bordul vehiculului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 8 alineatele (6) și (8) coroborat cu articolul 19 din Regulamentul nr. 561/2006 încalcă principiul legalității în materie penală consacrat la articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽²⁾ prin faptul că dispozițiile regulamentului menționate anterior nu prevăd nicio interdicție expresă privind efectuarea la bordul vehiculului a perioadelor de repaus săptămânal normale în sensul articolului 8 alineatul (6) din regulamentul menționat?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, Regulamentul nr. 561/2006 permite statelor membre să stabilească în dreptul lor intern că se interzice efectuarea perioadelor de repaus săptămânal normale, în sensul articolului 8 alineatul (6) din acest regulament, la bordul vehiculului?

⁽¹⁾ JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214.

⁽²⁾ JO 2012, C 326, p. 391.
